

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש נורחא סויל הרטפה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

הפטרה ליום אחרון של פסח

(Segensspruch vor der Haftorah.)

קודם קריאת הכפטרס ולמחר שגמר הגולל יצרך כעפטיר 3' זכרות לנו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו וב ישראל עמו
ובנביאי האמת וצדק:

(32) Euer. Heute noch macht zu
Nob er Halt, schwingt seine Hand
gegen den Berg der Tochter Zion,
gegen die Höhe Jerusalems. (33)
Allein, der Herr, Gott Zebaoth,
entblättert die Dichtbelaubte mit
Allgewalt; und die am Buchse
Hochragenden werden gefällt,
und die Stolzprangenden ernied-
riget. (34) Und umgehauen wird
des Waldes Dickicht mit dem
Eisen, und der Libanon fällt
durch einen Mächtigen. 11. (1)
Und es keimt ein Reis aus dem
Stamme Isai's, und ein Spröß-
ling bricht aus seinen Wurzeln
hervor. (2) Und es ruht auf ihm
der Geist Gottes, der Geist der
Weisheit und der Einsicht, der
Geist des Rathes und der Macht,
der Geist der Erkenntniß und der
Gottesfurcht. (3) Und nur durch
Gottesfurcht macht dieser sich be-
liebt, und nicht nach seinem Augen-
schein richtet er, und nicht nach
bloßem Gehöre entscheidet er.
(4) Er schafft nach Gebühr dem
Armen Recht, und vertritt mit
Biederkeit die Bedrückten im

זיטעיה סי' י' פסוק ל"ג.

עוד היום בנב לעמד
ינפף ידו תר בית ציון
גבעת ירושלם: (בג) הנה
האדון יהוה צבאות מסעף
פארה במערצה ורמי
הקומה גדעים והגבהים
ישפרו: (ג) ונקף סבכי
היער בברזל והלבנון
באדיר יפול: (ד) ויצא
חטר מגזע ישי ונצר
משרשיו יפרה: (ה) ונחה
עליו רוח יהוה רוח חכמה
ובינה רוח עצה וגבורה
רוח דעת ויראת יהוה:
(ו) ותריחו ביראת יהוה
ולא למראה עיניו ישפוט
ולא למשמע אזניו יזכית:
(ז) ושפט בצדק דלים
והזכית במישור לענוי-

Lande, er bestrafte das Land durch
 die Geißel seines Mundes und
 durch seinen Lippenhauch tödtet
 er den Frevler. (5) Es ist die
 Gerechtigkeit seiner Lenden Gurt,
 und die Treue die Festigung
 seiner Hüften. (6) Und es wohnt
 der Wolf mit dem Lamme; der
 Leopard lagert mit dem Böcklein,
 und Kalb, Leu und Maststier
 leben in Eintracht, und ein kleiner
 Knabe leitet sie. (7) Und Kuh
 und Bär weiden zusammen, es um-
 lagern ihre Jungen sie, und der
 Löwe frisst Stroh, einem Kinde
 gleich. (8) Und es spielt der
 Säugling am Schlupfloche der
 Natter, und in die Basiliskenhöhle
 steckt das entwöhnte Kind sein
 Händchen. (9) Sie verletzen nicht,
 bringen kein Verderben, auf mei-
 nem ganzen heiligen Berge; denn
 voll ist das Land von Gotteser-
 kenntniß, wie Gewässer die
 Meerestiefe überfluthen. (10)
 Und an jenem Tage wird der
 Stamm Isai's es sein, der als
 Panier der Völker dasteht; zu
 ihm werden Nationen sich wenden,
 und seine Residenz ist verherrlicht.
 (11) An jenem Tage läßt der
 Herr zum zweiten Male walten
 seine Macht, um den Rest seines
 Volkes sich anzueignen, der noch
 geblieben sein wird von Aschur,
 Mizrajim, Pathros, Kusch, Glam,
 Schinear, Chamath und den

אֶרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֹׁבֶט
 פִּיו וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יָמִיר
 רָשָׁע: (א) וְהָיָה צְדָק אֲזוּר
 מִתְנִיו וְהֶאֱמוּנָה גִּזְזוּר
 חֲלָצָיו: (ב) וְגַר זֶאֵב עִם-
 כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם-גִּדִּי יִרְבֹּץ
 וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו
 וְנֶעֱרַק מִן נְהַג בָּם: (ג) וּפְרָה
 וְדָב תִּרְעִינָה יַחְדָּו יִרְבְּצוּ
 יִלְדֵיהֶן וְאֲרִיָּה כִּבְקָר יֹאכֵל-
 חֵבֶן: (ד) וְשַׁעֲשַׁע יִזְנֵק עַל-
 חֵר פֶּתֶן וְעַל מְאוּרֶת
 צִפְעוֹנֵי גְמִיל יִדּוּ תְּרָה:
 (ה) לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ
 בְּכָל-תֵּר קִדְשֵׁי כִּי-מִלֵּאָה
 הָאָרֶץ דָּעָה אֶת-יְהוָה
 כַּמַּיִם לַיָּם מִכַּסִּים: (ו) וְהָיָה
 בַּיּוֹם הַהוּא שְׂרֵשׁ יֵשׁוּ אֲשֶׁר
 עָמַד לְגַם עַמִּים אֱלֹו גּוֹיִם
 יִדְרֹשׁוּהָ וְיִתְחַמְּנֶתָּו כְּבוֹד:
 (ז) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
 יוֹסִיף אֲדֹנָי וְשֵׁנִית יִדּוּ
 לְקַגּוֹר אֶת-שָׂאֵר עַמּוֹ
 גִּזְזֵי-יִשְׂרָאֵל מִצְּשׁוֹר
 וּמִמְצָרִים וּמִפְתָּרוֹס וּמִכּוֹשׁ
 וּמִעֵילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחַמַּת

Meeresinseln. (12) Und er erhebt ein Panier für die Völker, führt zusammen die Verstoßenen Israels, und die Zerstreuten Jehudas versammelt er aus den vier Enden des Erdrundes. (13) Und es schwindet die Eifersucht Ephraims und die Feinde Jehuda's werden ausgerottet; Ephraim beneidet Jehuda nicht mehr, und Jehuda feindet Ephraim nimmer an. (14) Im Fluge ziehen zur Seite der Philister an's Meer sie hin, plündern vereint die Söhne des Morgenlandes, nach Edom und Moab strecken ihre Hand sie aus, und die Söhne Amons sind ihnen gehorsam. (15) Und seinen Bann schleudert der Herr gegen die Meeresszunge Egyptens, schwingt seine Hand gegen den Strom, in seines Unwillens Gluth, in sieben Bäche zerschlägt er, spaltet er ihn, daß trockenen Fußes man ihn durchschreite. (16) Und zur gebahnten Straße dient's dem Ueberreste seines Volkes, der da bleibt von Aschur, wie ers einst für Israel gewesen, am Tage, als aus Mizrajim es gezogen.

12. (1) Und an jenem Tage wirst du sprechen: Ich danke dir, Herr, daß du mir gezürnet hast, dein Zorn wendet sich, und du tröstest mich. (2) Siehe, die Allmacht ist mein Heil, ich vertraue, bin ohne Furcht, denn mein Sieg und mein Saitenspiel ist Gott,

הפטרה ליום אחרון של פסח

וּמַאֲיֵי הַיָּם: (3) וְנִשְׂא נֶם
 לַגּוֹיִם וְאָסַף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל
 וְנִפְצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ
 מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ:
 (4) וְסָרָה קִנְאֵת אֶפְרַיִם
 וְצוֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרְתוּ
 אֶפְרַיִם לֹא יִקְנֵא אֶת־
 יְהוּדָה וַיְהוּדָה לֹא יִצַּר
 אֶת־אֶפְרַיִם: (7) וְעַפְוֵי בִכְתָף
 פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יְבוּי
 אֶת־בְּנֵי־קֶדְמָאֲדוֹם וּמוֹאָב
 מִשְׁלֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
 מִשְׁמַעְתָּם: (10) וְהַחֲרִים
 יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יַם־מִצְרַיִם
 וְהִנִּיף יָדוֹ עַל־הַנְּהַר בְּעֵינֵם
 רוֹחוֹ וְהִכְהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים
 וְהַדְרִיךְ בְּנַעֲלִים: (11) וְהִיִּתְּהָ
 מִסְלָה לְשֹׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר
 יִשְׁאַר מֵאֲשׁוּר כַּאֲשֶׁר הִיִּתְּהָ
 לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: יב (b) וְאָמַרְתָּ
 בְּיוֹם הַהוּא אֲוֹדֶךָ יְהוָה כִּי
 גִּלְגַּלְתָּ בִּי יֵשֶׁב גִּלְגַּלְתָּ
 וְהִנַּחֲמֵנִי: (3) הִנֵּה אֵל
 יִשְׁעֵתִי אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחַד
 כִּי עֵזִי וְזִמְרַתִּיהָ יְהוָה וַיְהִי־

der Ewige, der zum Heile mir ward. (3) Und ihr werdet voll Wonne Wasser schöpfen aus den Quellen des Heiles. (4) Und sprechen werdet ihr an jenem Tage: Singet Dank dem Ewigen, rufet seinen Namen an, machet seine Wunderthaten unter den Völkern bekannt, verkündet es, wie erhaben sein Name ist. (5) Lobfinget dem Ewigen, denn herrlich ist, was er vollführt, auf daß es anerkannt sei auf dem ganzen Erdrunde. (6) Juble und frohlocke, Bewohnerin Zions, — denn groß hat in deiner Mitte sich gezeigt der Heilige Israels.

לִי לִישׁוּעָה: (ג) וּשְׁאֲבֹתֶם־
 מַיִם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי
 הַיְשׁוּעָה: (ד) וְאִמְרֹתֶם
 בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה
 קְרֹאוּ בְשֵׁמוֹת הַדְּרוֹתֵי עֲבָדָי
 עַל־לִילְתוֹ תוֹכִירוּ כִּי נִשְׁגָּב
 שְׁמוֹ: (ה) וּמְרוּ יְהוָה כִּי
 גֵּאוֹת עָשָׂה מִיַּדְעַת זֹאת
 בְּכָל־הָאָרֶץ: (ו) צַהֲלֵי וְרַנְּנוּ
 יֹשְׁבֵי צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

ימודעת קרי

ברכות אחר הפטרה

(Segensspruch nach der Haftorah.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק
 בְּכָל הַדְּרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שְׂכָל
 דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק:
 נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ וּדְבַר אֶחָד
 מִדְּבָרֶיךָ אֲחֹזֵר לֹא יִשׁוּב רִיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו:
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תוֹשִׁיעַ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה:
 שְׂמַחְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיאָה עִבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מְשִׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגְלֵל אֶלְבָּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא
 יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שְׂלֹא
 יִכָּבֵה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:
 עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה)
 וְעַל יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקַדְשָׁהּ וּלְמַנּוּחָהּ)